

VALMIERAS KĪMĪĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNICAS IZDEVUMS

Iznāk kopā
1979. g. 25. oktobra

CETURDIEDĪN,
1992. gada 9. janvāri

Nr. 1 (576)

JĀTĪC, KA BŪS LABĀK

Ja aizgājušais 1991. gads politiskajā dzīvē ierakstīja spilgtāko lappusi pēckara vēsturē un atnesa Latvijai formālo neatkarību kopā ar Janvāra un augusta satricinājumiem, ja bijušās PSRS un Latvijas ekonomiskā dzīve raksturojas ar strauju un stabilu lejupslīdi, tad rūpnīcas kolektīvam pietika spēka saglabāt mierīgu, nosvērtu darba ritmu, apturēt stikla šķiedras ražošanas samazinājumu, otrajā pusgadā panākt pat zināmu uzlabojumu. Saražots vairāk tautsaimniecības sociālajā sfērā: ekspluatācijā nodota 60 dzīvokļu māja, galvenais darbu apjoms veikts 25 dzīvokļu mājas celtniecībā, sākti sagatavošanas darbi 45 dzīvokļu mājas būvei. Esam spējuši izmaksāt visas valdības noteiktās kompensācijas un piemaksas, darba alga gada laikā augusi gandrīz trīs reizes. Nav bijis jāķeras pie štatu samazināšanas darba trūkuma dēļ.

Ķīmiķu trūkuma dēļ var nākties iļģstosi ierobežot patēriņu (25 procentu apjomā un vairāk no 1991. gada diennakts patēriņa).

*Noraus veco lapu kaudzi,
stādi ziles smalkas,
ne jau lev, bet citām audzēm
tikš tās ozolšalkas.*

*Nieks par slāvām, nieks par godiem,
dzīvei cita cena:
tur, kur domā vien par šodien,
rīti vispār nenāk.*

*Tur, kur domā vien par sevi,
tur tiek zvaigznes kautas —
nav ne tevis, nav ne sevis,
dzimienes, ne tautas.*

*Bīdi sānis lapu kaudzi,
stādi ziles smalkas —
atšalks tev no tālām audzēm
tavas ozolšalkas.*

OJĀRS VĀCIETIS

Līdz šim nav noslēgti līgumi par kurināmā piegādēm stikla kausēšanai un katlu mājai.

Stikla kausēšana ļoti problemātiska ir ražošanas nodrošināšana ar mālzemi un borskābi.

Stikla šķiedras eļļotāju komponentus izgatavotājas rūpnīcas daļu iezīvēliu līdz šim saņēma no Rietumiem. Nav atrisināts, kas šogad dos valūtu šim iegādēm. Arī pārējo materiālu piegādēm mums joprojām nav līgumu, jo līdz galam nav noslēgti Latvijas Republikas līgumi ar Krieviju un Ukrainu.

Sakarā ar cenu brīvlišanu Krievijā visas iezīvēlietas, materiāli un energoresursi kļūst 3-5, pat desmit reizes dārgāki.

Sajos apstākļos par mūsu izdzīvošanas jautājumu kļūst maksimāli taupīga visu resursu izmantošana. Ja līdz šim starp darba algu un resursu ekonomiju nebija tiešas un ciešas saiknes, darba algas fonds bija samērā nosacīts lielums, tad tagad to, ko izniekojam resursu pārtēriņos, nevaram maksāt algā. Ja agrāk mūsu darbības noteicēja bija plāns, tad tagad — rentabilitāte un peļņa.

Līdz šim pieprasījums pēc mūsu produkcijas netika apmierināts nevienā pielietojuma nozarē. 1991. gada, paceļot mūsu ražojumu cenas, visi tos tik un tā pirka. Produkcijai kļūstot krietni dārgākai, visiem mūsdienu līdzekļu mūsu izstrādājumu iegādei. Mūsu izdevumi augst, bet pircējs nepir. Veldosies tirgus, un tas arī mums liks vai nu savu biznesu pārtraukt, vai arī strādāt, lai izmaksā samazinātu un produkcijas lietošanas vērtība — kvalitāte augtu.

Dzīves dārdzības pieaugums prasīs celt darba algas, tas savukārt izvirzīs vajadzību prasīgāk izmantot strādātājus, kritiski pārskatīt, ko darām lieku, nevajadzīgu, kur darba pienākumus apvienot.

1992. gads Latvijai Republikā iezīmēties ar strauju privatizācijas attīstību, kas var ienest izmaiņas arī rūpnīcas kolektīva darba attiecībās.

Un vērtējis es vēlu mums visiem izturēt šo grūto laiku un ticēt, ka būs labāk.

INĀRS POLAKS,
direktors

Domājam ieiet Eiropā?

Jā, domājam gan, jo daļa mūsu uzņēmuma nākotnes ieceru ir saistīta ar izešanu pasaules tirgū. Tā runājam mēs domājam. Bet vai darām arī, lai tas notiktu?

Viņgāda pašā nogalē spēlēšanas nodalās priekšnieci Arijai Penci nācas doties uz Itāliju. Komandējums solījās būt nepatīkams: uz Valmieru atnāca reklamacija par mūsu produkciju, un viss saulainās Itālijas apmeklējums tā arī palika pakļauts mūsu brāķa produkcijas seku noguldināšanai.

Mūsu produkcijas patērētājs Itālija šobrīd ir neapmierināts. Sūtām brāķi, daudz brāķa. Te būs runa parsvārā par aizsūtīto nederīgo produkciju. Un tāpat: kāds uzņēmums pie Milānas saņem mūsu grīsti (rovīngū), lai tālāk to notītu un izmantotu grītes auduma ražošanai. Tā kā iepriekšējais mūsu sūtījums viņu mērķiem neder, šķiedra nodota citai firmai, kas savukārt no tās centīsies izgatavot dažādu marķu tauvas.

Arijai Penci nācas krietni sarkt par to brāķi, ko saražojusi mūsu strādnieki. Vislielākā vaina te grīstes tīnējām, viņu pavisātai un centieniem arvien vairāk nopelnīt, apkalpojot lielas zonas. Piemēram, papīru, ko uzklāj uz spoles un uz kura uzstājas šķiedra, var vienkārši uzmet uz spoles un var arī uzlikt rūpīgi un vēl piegludināt. Dominē pirmās variāntas. Spoles nav pilnīgs šķiedras salikums, dažkārt diegi ir parrauti, nav salīmēti, atsevišķos gadījumos pat visi 5 salikumi ir vajā un tādi paši ielaisti spoļē. Ir pat vēl trakāk: veseli diegu čemuri ietli spoļē.

Protams, ražošanas iekārtas ir nepilnīgas, lai ražotu augstas klases produkciju, bet ražotājs te daudz var darīt ar savu atliekām. Bez vainas nav arī meistara palīgi, kuri pavisāi regulē mašīnas. Tieši nenoregulēto mašīnu dēļ tinas rievaina spoļē, savukārt rievā dažreiz nobruk pat puse spoļes. Tā kā daļa spoļu nolinas ļoti labi, tas pierāda, ka laba produkcija var tikt saražota uz labi noregulētām mašīnām. Jau tiek risināts jautājums par to, lai arī sestdienās un svētdienās spēlētavas meistara palīgi regulētu minētās mašīnas.

Bezatlīdzīgi strādā transportstrādnieki, pārvietojot un iekraujot gatavo produkciju. Ir salauzti pakļipti, saplēstas pakotāju rūpīgi apstrādātās kastītes, ir izjukušas pa-

ketes, to stūri saplēsti un sadauzīti.

Visu to kopā saliekot un pretenzijas izsakot, itāļu firmas pārstāvju runa bija īsa:

— Kāpēc jūs turat uzņēmumā sādus strādniekus? Iedodiet konvertīgu un viss...

Patērētājs pieprasījis, lai mēs vestu atpakaļ 5 tonnas 420 būs jāiegulda liels darbs un līdzekļi, lai sagatavotu to itāļu speciālistu vērtējumam. 20 tonnas atrodas noliktavā, to iesainojums jāpļējas, spoļes jāpāržāvē. Starp citu, pašas atpakaļ tika izteiktas pretenzijas pārlieku lielajam mitruma procentam šķiedrā, tomēr tagad izrādījies, ka šīs pretenzijas nav būtiskas. Kaut arī šo problēmu nevaram nolikt māla, un to būtu jājutā, kāpēc visai 20 tonnu produkcijai noliktavā ir izdarīta tikai viena analīze mitruma noteikšanai.

Mēneša beigās prasītās 30 tonnas būs. Tās ir saražotas, taču būs jāiegulda liels darbs un līdzekļi, lai sagatavotu to itāļu speciālistu vērtējumam. 20 tonnas atrodas noliktavā, to iesainojums jāpļējas, spoļes jāpāržāvē. Starp citu, pašas atpakaļ tika izteiktas pretenzijas pārlieku lielajam mitruma procentam šķiedrā, tomēr tagad izrādījies, ka šīs pretenzijas nav būtiskas. Kaut arī šo problēmu nevaram nolikt māla, un to būtu jājutā, kāpēc visai 20 tonnu produkcijai noliktavā ir izdarīta tikai viena analīze mitruma noteikšanai.

Itāļu partneri ir gatavi saņemt no mums 40 tonnas produkcijas mēnesī. Augstas kvalitātes produkcijas, protams. Uz vecajām mašīnām mēs to garantēt nevaram. Šobrīd iecerēti tiek uzstādītas divas jaunas, no Vācijas iepirktas mašīnas. To ražība ir apmēram tāda pati kā vecajām, bet diega nostiprināšana spoļē paliks vienāds, jo mainīsies uzstāšanās ātrumi.

Bet mašina ir mašina. Kvalitāti tomēr noteiks tie cilvēki, kuri produkciju rada ar savām rokām. Gatavojoties nodot itāļu vērtējumam jau pieņemtas 30 tonnas produkcijas, spoļu pārbaudē iesaistītas arī grīstes tīnējas. Un viņas tagad šausminas: «Vai tiešām mēs pašas šo brāķi esam saražojušas?»

Tā nu ir ar to ietešanu Eiropā...

ARIJAS PENCES stāstījumu uzklaušija VIZMA LEJSTRAUTA

PUIŠI ATGRIEŽĀS

Pēc Baltijas valstu iedzīvotāju atbrīvošanas no dienesta Padomju Bruņotajos spēkos šie cilvēki atgriezās savās dzīves un darba vietās. Arī mūsu rūpnīcas kadru daļa noformējusi darbā daudzus bijušos karavīrus.

Patikami atzīmēt, ka daudzi jaunieši, kuri pirms armijas strādājuši rūpnīcā, tagad ir atgriezies. Lūk, piemēram, 5. ceha atgriezās Sergejs Poddujevs. Rūpnīcā ilgus gadus strādā arī abi viņa vecāki. 17. cehā atgriezies brāļi Anatolijs un Igors Samburovi, kā arī Dainis Pētersons un Juris Tihomi-

rovs. 2. cehā atkal strādā Eduards Simonovs, Andris Elsiņš, Aldis Semjonovs, Andris Jerofejevs, Sergejs Medvedjevs. Viktors Streļcovs, kurš armijā pavadījis gandrīz divarpus gadus, strādā 1. cehā, Igors Ivanovs — 19. cehā, Stipislavs Kopolajevs — 18. cehā, Artis Bergmanis — 7. cehā. Daudzdienu no viņiem arī vecāki strādā mūsu uzņēmumā. Daudzi beiguši 36. arodvidusskolu.

Strādāt atnākuši un vēl nāk arī daudzi citi bijušie karavīri. Pie mums viņi apgūst profesiju, ātri iekļaujas savos jaunajos kolektīvos.

RŪPNĪCAS HRONIKA

IMANTS SAULĪTIS — AVS PRIEKŠNIEKS

Par rūpnīcas AVS biroja priekšnieku šācis strādāt Imants Saulītis. Par viņa vietnieku iecelts Aivars Makstienks.

I. Saulītis ir pieredzējis speciālists šajā nozarē. 12 gadus viņš vadīja Valmieras rajona informācijas un skaitļošanas centru, pēc tam vairākus gadus bija rajona izpilkomitejas priekšsēdētāja vietnieks.

KOMANDEJUMĀ

Uz Krievijas Federācijas galvas-

pilsētu Maskavu vakar devusies rūpnīcas direktors Inārs Polāks un komercdirektors Aldis Rudzītis. Tur viņiem paredzēts nopietns darbs, kas saistīts ar uzņēmuma apgādes problēmu, konkrēti sarunas rītes par kurināmo, mālzemi, citiem rūpnīcas darbībai nepieciešamajiem materiāliem. Maskavā notiks arī šīs rūpnīcas novāres uzņēmumu, kas atrodas bijušajās PSRS republiku, tagad neatkarīgo valstu teritorijā, direktoru padomes sēde. Tajā tiks priekšs par turpmākas sadarbības iespējām un formām, degpunktā būs arī materiāli tehniskās apgādes jautājumi.

APBALVOJUMI

Par ilggadēju un nevainojamu darbu rūpnīcā ar Goda rakstu un vērtīgu dāvanu apbalvota darba aizsardzības un drošības tehnikas daļas priekšniece Rota Lušiga.

Par ilggadēju un nevainojamu darbu apbalvoti ar Goda rakstu un naudas prēmiju: grāmatvede Infa Jansone, 1. bērndarža vadītāja Anda Sulte, 17. ceha atstādnieks Kārlis Blāķis, tehniskās kontroles daļas kontroliere Ligita Cimdīņa, 1. ceha inženiere tehnoloģe Lidiņa

Bisniece un 18. ceha darbiniece Virginija Drille.

IZMAIŅAS DIENESTA KOMANDEJUMU APMĀKSA

Rūpnīcas direktors parakstījis pavēli, kurā noteikts, ka ar 1992. gada 1. janvāri izmainīta dienesta komandējumu apmaka.

Dienas nauda par katru komandējumu dienu noteikta 25 rbj.

Nakts mitne, pamatojoties uz iesniegtajiem dokumentiem, Latvijas

Republika līdz 30 rbj., arī ar republikas — līdz 150 rbj.

Ja nav iesniegti dokumenti, par nakts mitni Rīgā un citās Latvijas pilsētās tālāk no Rīgas maksā 15 rbj.; ārpus Latvijas Republikas — 50 rbj.

Ceļa izdevumi apmaksājami, pamatojoties uz iesniegtajiem dokumentiem.

Rūpnīcas daļu un dienestu darbiniekiem, kuri tiek komandēti uz Rīgu uz vienu dienu, samaksā dienas naudu 10 rbj. Apmaksu izdara, pamatojoties uz daļas vadītāja iesniegumu.

KAS IR «VATS»?

PIRMKĀRT — angļu fiziķa Džeimsa Vata vārda nosaukta jaudas mērvienība, kas vienāda ar jaudu, pie kuras vienā sekundē tiek vienmērīgi veikti vienu džoulu liels darbs. Vienu vatu lielu elektrisko jaudu rada vienu amperu stipra strāva, ja spriegums ir viens volts.

OTRKĀRT, sabiedrība ar ierobežotu atbildību (SIA), kas izveidota rūpnieciskajā teritorijā. Tās dibinātājs un vadītājs ir Jānis Mežgailis. Viņu uzņēmumā labi pazīst — strādājis dažādos amatos jau kopš 1966. gada, pēdējos desmit gados vadījis «Lenhimpromenergo» Valmieras filiāli. Pie viņa griežas «Valmieras Kimiķa» korespondents un lūdz atbildēt uz vairākiem jautājumiem.

— **Pēc nosaukuma spriežot, SIA «Vats» darbība saistīta ar elektrību?**

— Tieši tā. Jaunā sabiedrība turpinās darbu, kas bija raksturīga «Lenhimpromenergo» Valmieras filiālei.

— **Bet kur tad pazudusi šī filiāle?**

— Tā pastāvēja desmit gadus, kopš 1981. gada. Saskaņā ar Latvijas Republikas valdības lēmumu par vispārējās uzņēmumu pārveides republikas pakļautību, tā ar pērnā gada 15. decembri izbeigusi savu darbību. Jau pirms tam oficiāli tika reģistrēta SIA «Vats», ko izveidojām, lai turpinātu darbu, saglabātu kadrus.

— **Vai izdevās saglabāt visus kadrus?**

— **Diemžēl, nē.** Bija tāds

likvidācijas un organizēšanas posms, kad valdīja neskaidrība par darbu, atalgojumu un citām problēmām, un daļa mūsu cilvēku pārgāja darbā rūpnieciskajās (galvenokārt elektriskajās), uz SIA «Siriuss» un citurieni. Ap 20 cilvēku tomēr nepameta savu veco kolektīvu un visu laiku turpināja strādāt. Tagad mums visvairāk nepieciešami metinātāji un atslēdznieki: acinām pie mums darbot!

— **Kāds ir darbības apjoms?**

— Pērn kolektīvs izpildīja darbus par vairāk nekā 600 tūkstošiem rubļu. Taču cenas nepārtraukti mainās un tāpēc šis skaitlis neko sevišķu neizsaka. Izpildām visdažādākos darbus rūpnieciskos, iecirkņos, jaunbūvēs: elektromotoru pārtišānu, elektroiekārtu un siltumtīklu remontu, ar vārdu sakot, apkalpojam visu, kas pakļauts rūpnieciskajai enerģētikai dienas-

tam. Pagājušajā gadā piedalījāmies kausēšanas vannas krāšņu remontdarbos, profilaktiskajam remontu laikā strādājām apakšstacijās. Galvenokārt strādājam rūpnieciskajās objektos, ir arī darbi citur. Pie mums arī tagad var griezties ceļu enerģētikai par elektrotehniko un siltumtehniko iekārtu remontu un citos jautājumos, kas saistīti ar to darbu. Vēl SIA «Vats» atrodas organizēšanas stadijā, jārisina daudz problēmu, taču darbus iespēju robežās turpinām.

— **Kādas ir problēmas un perspektīvas?**

— Kā jau minēju — pilnībā jānošķir strādnieku kadri. Liela un smaga problēma ir un paliek materiāli tehniskā apgāde. Agrāk daudz ko saņēmām no Sanktpēterburgas, kur atradās mūsu centrs. Tagad viņi palīdzēt vairs negrib. To ļoti izjūtam, piemēram, ar elektromotoru tināmiem vadiem. Līdz ar to rodas lielas grū-

tības elektromotoru remontā. Arī citur tos iegādāties ir ļoti grūti, jo varš, no kura izgatavo šos vadus, ir liels deficīts. Nemitīgi aug cenas. Agrāk vadus varēja nopirkt par 1,50—1,70 rbj. kilogramā, tagad par tiem prasa jau vairāk nekā 100 rubļu kilogramā. Vispār jāteic, ka mums nepieciešamo materiālu cenas pieaugušas 10 līdz 100 reizes... Kāds Pleskavas uzņēmums, mums šos vadus piedāvā par valūtu, bet mums tādas nav. Vēl jau izteikam no vecām rezervēm, bet tās atlikušas vairs tikai mēnesim... Tāpēc gribu nopietni likt pie sirds rūpnieciskajiem: saudzīgāk izturieties pret elektromotoriem, lai tie ilgāk kalpotu!

Agrāk dažus materiālus saņēmām no rajona fondiem, no citiem uzņēmumiem. Tagad arī šis apgādes avots ir izsīcis... Rūpnieciskās mums palīdzēt, jo strādājam taču tālā vājdzībām. Tomēr uzņēmuma iespējas arī nav

bezgalīgas un tai ir daudz savu problēmu.

Tātad par perspektīvām daudz runāt pagaidām negribu. Ja būtu materiāli, piemēram, tie paši vadi, mēs darbu varētu paplašināt, apkalpot individuālos pasūtītājus, izpildīt darbus, ko veic, piemēram, «Elektrons», t. i., remontēt kalfijas dzirnavas, mikserus, citu sadzīves elektroiekārtu, kurā ir motorī. Vadu mums gadā vajag ap 3 tonnām.

No vienas puses, mēs tagad esam ieguvuši pilnīgu patstāvību, varam pašī noīteikt darba apjomu, algas un citas izmaksas, nesam nevienam pakļauti. Tas viss būtu labi, taču, kamēr nebūs atrisināts materiāli tehniskās apgādes jautājums, strādāt būs ļoti grūti. Un tomēr ceram, ka viss pakāpeniski nokārtosies, ka varesim normāli strādāt un paplašināt darbības pieras.

Sierakstīja
HERMANIS HERCBERGS

Paldies labajiem cilvēkiem!

Pagājuši Ziemassvētki un Jaungada svētki. Tāpēc gribu ar labu vārdu pieminēt tos cilvēkus, kas rūpējās par to, lai sabiedriskās ēdināšanas kompleksa «Vitriums» apmeklētāji būtu apmierināti par sniegtajiem pakalpojumiem, par kulinārijas un konditorejas izstrādājumiem.

Lielu darbu jau kopš decembra pirmajam dienām veica konditorejas ceha ļaudis Valdas Brūveres vadībā. Līdztekus ikdienas produkcijai — dažādiem konditorejas izstrādājumiem — viņi līdz Ziemassvētkiem sarāžoja vairāk nekā 3,2 tonnas piparkūku miklas, tas ir vairāk nekā kilogramus uz katru rūpnieciskā strādājošo. Piparkūku miklas cena šogad bija krievu zemāka nekā citos Valmieras konditorejas cehos, ražotā, bet kvalitātes ziņā pat pārsniedza to. Ja jau būtu izdevīgi pietiekamā daudzumā, mēs varētu izgatavot vēl krievu vairāk miklas.

Paldies gribētos teikt arī šefpavāri **Aldai Grazelei** par pirmssvētku dienas izgatavotajiem ēdieniem, 2. ceha bufetes vadītājam **Ikarām Nizerim** par visgaumīgāk izdoto ēdām telpām. Liekas, ka šajā zi-

ņā no Ikara varētu pamācīties arī rūpnieciskās jaunās mākslinieces.

Esam ļoti gandarīti un pateicīgi rūpnieciskajai administrācijai saimnieciskās daļas vadītājam **Mārai Salmīnai**. Pateicoties viņas gādībai, pirmssvētku dienas varējām galdiem pieņemt uzklāt jaunus skaistus galdautus. Māra mums palīdz arī vairākos citos jautājumos.

Ļoti liela atzinība pienākas rūpnieciskās darba aizsardzības un drošības tehnikas daļas priekšnieci **Rotai Lūsinai**. Viņa pati, pēc savas iniciatīvas, izgatavoja ļoti skaistas sauso ziedu kompozīcijas, ko novietojām ēdnīcā uz galdiem. Tur tās atrodas vēl tagad.

Paldies arī tiem, kuri atnesa mums Ziemassvētku dāvanas, — kalendārus, dekoratīvās salvetes un citas.

Jaunajā gadā novēlu visiem, visiem mūsu apmeklētājiem labu veselību, veiksmi un izturību! No savas puses «Vitriums» kolektīvs centīsies strādāt vēl labāk un radošāk, lai apmierinātu rūpnieciskā strādājošo pieprasījumus un vēlmus.

SKAIDRITE FELDMANE, sabiedriskās ēdināšanas tehnoloģe

UZVEDIETIES LABI...

Sabiedriskās ēdināšanas tehnoloģe **Skaidrite Feldmane** savā vēstulē redakcijai atzīmē, ka 2. ceha bufetes telpas pirmssvētku dienas priecēja acis un veicināja labu garastāvokli apmeklētājos. Jāteic, ka par bufetes darbu esam rakstījuši pašu vienmēr par saspejušajām problēmām. Pērnā gada beigās te bija organizēta ceha strādnieku aptauja anketēšana, lai izdibinātu, kas bufetes darbā apmierina, ko vajadzētu darīt, lai darbu uzlabotu. Liela daļa aptaujotā atzīmēja šīs maiņas labo darbu, kurā strādā **Ikaras Nizeris** un **Agita Grinberga**. Mūsu korespondents lūdz Ikara pastāstīt par savu darbu.

— **Cik man zināms, tu ar rūpniecību bijī saistīts arī agrāk, kad strādāji kognitīvās bufetes. Ari toreiz apmeklētāji atzinīgi vērtēja tavu darbu. Tagad tu strādā ceha bufetes.**

— Jā, patiešām, te strādāju nepilnu gadu, bet teikšu, ka šis darbs man patīk, strādāju ar prieku, apmierina arī darba grafiks. Tiesa, ir ne mazums arī grūtību: trūkst produktu, cenas aug, apstākļi bufetes arī varētu būt labāki. Ir taču daudz patīkamāk, ja strādnieki atnāk uz bufeti, lai garšīgi paēstu, smeltu spēkus, vienkārši atpūstos

un ja ir ko piedāvāt. Lūk, ar sortimentu ir vissarežģītāk. Ne vienmēr iespējams pagatavot kādu siltu ēdumu.

— **Neretī no strādniekiem var dzirdēt, ka tad, kad strādā Ikaras, bufete var normāli paest...**

— Tad jau nākas daudz skraidīt, izlūgties nepieciešamos produktus, lai strādnieki tiešām varētu paest. Protams, ne vienmēr tas izdodas tā kā gribētos, taču sabiedriskās ēdināšanas kompleksā vienmēr cenšas nākt pretī, palīdz kā tik iespējams. Bēdīgi, ka ne vienmēr sastopu saprašanu no apmeklētāju puses. Rezultātā zūd trauki, karotes, dakšņas, pat sveces un maksiģos ziedus no sveiku galdiem ir aiznesuši... Te laikam izpaužas mūsu nabadzība... Tagad daudz runā par privatizāciju. Nebūtu jau slikti apgādāt bufeti ar visu nepieciešamo, labi noformēt, lai tā kļūtu par savdabīgu atpūtas vietu, dotu strādniekiem iespēju kaut mazliet atpūsties no darba. Grūti pateikt, vai tāda izdevība radīsies...

Tā ir informācija pārdomām, bet pagaidām: bufete atvērta jums, strādnieki, laiņai lūdzam. Un... uzvedieties labi!

Pierakstīja **LOLITA DREIMANE**

Pirmā operatīvā

Si gada pirmo operatīvo sanāksmi, kurā piedalās rūpnieciskās galvenie speciālisti, cehu, daļu un dienestu vadītāji, vadīja rūpnieciskā direktors **Inārs Polaks**. Viņš īsumā iepazīstināja klātesošos ar uzņēmuma darbības rezultātiem 1991. gadā. Šie rezultāti vēl tiks dziļāk analizēti šajā mēnesī paredzētajās sanāksmēs.

Apšpriedē dalībnieki tika informēti arī par stāvokli, kas izveidojis materiāli tehniskās apgādes un enerģētisko resursu jomā. Daudzos jautājumos vēl trūkst istas skaidrības, nav noslēgti starptautu līgumi par ekonomiskajiem sakariem ar NVS valstīm.

Patlaban tiek strādāts pie jaunajām algām, kā arī pie jaunajiem nolikumiem par prēmijām. Saskaņā ar to, ka 27. februārī paredzēta konference, kurā pieņemts jauno kolektīvo līgumu, izveidotas darba grupas, kas sagatavotos administrācijas priekšlikumus.

Paredzams, ka ar 20. janvāri sāks darboties kursi ar latviešu mašīnu valodu, kuros biznesa pamatus apgūs rūpnieciskie inženierietehniskie darbinieki.

Rūpnieciskie direktori aicināja pievērst nopietnāku uzmanību teritorijas labiekārtošanai un ekspluatēšanai.

INFORMĀCIJA

Taloni visu veidu apavu iegādāties (izņemot darba apavus) derīgi līdz 1992. gada 18. janvārim.

Interesenti var doties uz arod-

biedrības rūpnieciskajai komiteju un saņem informāciju par ceļazīmēm uz sanatorijām un atpūtas namiem.

13. janvārī pulksten 17.2. ceha zālē (eļļotāju vārtavas 3. stāvā) notiks **Laimdotašas Ronas** vadītā kulinārijas kursu pirmā nodarbība.

Interesenti vēl var pieteikties pa tel. 281.

Ufas stikla šķiedras rūpnieciskā kolektīva direktors FOKINAKUNGS apsvie mūsu kolektīvu **Jaunajā, 1992. gadā** un **novēl laimi, veselību, panākumus darbā.**

JAUNUMS

Dārkopības biedrības «Gauja» valde nolēmusi, ka viens no biedrības uzdevumiem ir arī savu biedru un pārējo rūpnieciskā ļaužu izglītošana.

KŪDRAS OKSIDĀTS — EKOĻOĢISKI TĪRS AUGU AUGŠANAS STIMULATORŠ

Kūdras oksidāts ir šķidrums, labi šķīstošs ūdenī, to izstrādājis Baltkrievijas zinātņu akadēmija.

Kūdras oksidāts atļaus stipru sakņu sistēmu, veicinātos procesus, palīdz augiem labāk iedzīvoties. Augi iegūst imunitāti pret dažādām sēnīšu slimībām — sakņu un slāpju puvi, krapu, askohitozi, mitrasu, filofitozozu un citām, kā arī ievērojami samazinās kaitēkļu iedarbību.

Preparāts ir efektīvs augļiem, kuri nokļuvuši nelabvēlīgos apstākļos (augsta vai zema temperatūra, nepietiekams vai pārmērīgs mitrums, ķīmikāliju uzkrāšanās augsnē), un pārstādītā stādus. Vislielākais efekts panākams siltumnīcās. Preparātu var pielietot kopā ar bioloģiskiem aizsardzības līdzekļiem, baktēriāliem preparātiem.

Ziedu — dekoratīvās kultūras.

1. Stādepju iesakošana (preparāta patēriņa norma — 1 litrs uz 1000 stādepju)

a) Rožu un krizantēmu stādepju iesākšanai 30 g preparāta uz 10 l ūdens šķīdumā un noturēt 4 stundas.

Izmēģinājuma rezultāti:

no 1000 stādepju iesakošanas:

rozēs

bāzes variantā 550 gab. — 55%

a) preparātā 850 gab. — 85%

krizantēmās

bāzes variantā 570 gab. — 57%

a) preparātā 1000 gab. — 100%

b) Smiltērkšņu, jāņogu stādepju iesākšanai 20 g uz 10 l ūdens šķīdumā uz 5 stundām.

no 1000 stādepju iesakošanas:

bāzes variantā 820 gab. — 82%

a) preparātā 1000 gab. — 100%

2. Grūti iedzīvojošos skuju koku, bērzu, kadiķu, dzīvības koku, priežu u. c. stādus iesakošana:

Stādus iesākšanai 40 g preparāta uz 10 l ūdens šķīdumā uz 1,5–2 stundām.

3. Spilogaugi, visu veidu. Spilogaugi iesākšanai 20 g preparāta uz 10 l ūdens šķīdumā uz 12–18 stundām.

4. Ziedu — dekoratīvo kultūru aplaistīšana — vienreiz 10–14 dienas ar 30 g preparāta uz 10 l ūdens šķīdumā.

Redaktors **V. LEJSTRAUTA**